

8 czerwca 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

G03b 1/42

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 7506.

Kl. 57 a 42.

Jacques Singer
(Wiedeń, Austrija).

Urządzenie do przesuwania filmów w aparatach kinematograficznych.

Zgłoszono 24 marca 1925 r.

Udzielono 7 maja 1927 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest urządzenie do przesuwania filmów w aparatach kinematograficznych.

Na rysunku przedstawiony jest przykład zastosowania zasady wynalazku: fig. 1 przedstawia przekrój podłużny aparatu kinematograficznego zaopatrzonego w mechanizm do przesuwania filmów, fig. 2 — widok z góry przykrywy osłaniającej mechanizm, fig. 3 — przekrój przykrywy w powiększonym rozmiarze, a fig. 4 — widok boczny kasety do filmu wyświetlonego.

Mechanizm według wynalazku umieszczony jest z tyłu za kasetą w przykrywie która z tego powodu wykonana jest w postaci osłony. Podstawa 1 tejże osłony posiada podwójne ściany pomiędzy którymi znajduje się zasuwka 2 wykonana z blachy stalowej. Górna ściana podstawy posiada

szparę 3 przez którą wchodzi zasuwka 2 połączona sworzniem 4 z właściwym mechanizmem, składającym się z dwóch na sobie położonych zasuwek 5 i 6, posiadających zboku nagięte nakładki 7 i 8 tworzące łożyska dla osi, na których umieszczone są właściwe chwytacze. Chwytacze składają się z dźwigni kątowych, których dłuższe ramię wykonane jest w postaci haczyka, krótsze zaś opiera się o nakładkę 8. W punkcie zgięcia posiada dźwignia szparę biegnącą w kierunku krótszego ramienia, w którą wchodzi oś umieszczona na nakładce 7. Górna zasuwka 5 połączona jest sworzniem 4 z zasuwką 2. O górną zasuwkę 5 zaczepiona jest sprężyna 9, której drugi koniec przymocowany jest do podstawy 1. Płaska sprężyna 10, której przedni koniec posiada wycięcie odpowiadające szparze 3 w

celu umożliwienia ruchu sworznia 4, przyciska obydwie zasuwiki 5 i 6 do prowadzeń umieszczonych na boku podstawki. Zgóry cały mechanizm przykryty jest osłoną 12, w której przewidziane są dwie szpary do przesuwania ramion chwytaczy 13. Sposób działania mechanizmu jest następujący: przy wyciąganiu z boku osłony wystającej zasuwy 2, której koniec posiada ucho 14 do przyczepiania pasa pociągowego, przesuwa się za pomocą sworznia 4 zasuwkę 5 w przeciwnym kierunku działania sprężyny 9, t. j. w kierunku strzałki. Ponieważ w dolnej zasuwce 6 sworznie 4 poświadcza się w podłużnej szparze, odbywa się zatem najpierw ruch względny pomiędzy zasuwką 5 i 6, przez co ramiona chwytaczy 13 wahają się wokoło osi umieszczonej w nakładkach 8, a haczykowate końce poruszają się w szparach 15 i zaczepiają dziurki taśmy filmowej, tak, że przy dalszym wyciąganiu zasuwiki 2, przy którym również i zasuwna 6 przez sworznie 4 zostaje pociągnięta, posuwa się również i chwytacz, przysuwając równocześnie taśmę filmową o szerokość obrazu. Przez zwolnienie zasuwy 2 sprężyna 9 cofa cały mechanizm do poprzedniego położenia. Powstaje przy tem najpierw wolny bieg sworznia 4 powodującego ruch względny pomiędzy zasuwkami 5 i 6 w ten sposób, że ramię chwytacza 13 obniża się i haczykowate końce wysuwają się z otworów w taśmach filmowych. Na przykrywie, względnie osłonie 12, z obydwu stron właściwego aparatu umieszczone są wymieniające kasety filmowe 16 i 17. Umocowanie kaset na podstawie następuje w ten sposób, że guziczki umieszczone na dnie kaset wkłada się w zatrask bagnetowy umieszczony w podstawie 1 i przez przesunięcie zamyka. Kaset filmowa 16 dostarczana bywa razem z filmem i składa się jedynie z drewnianego klocka odpowiednio wydrążonego, który cały oblepiony jest papierem nieprześwieclającym z wyjątkiem szpary służącej do wyciągania filmu. Szpara do

wyciągania filmów uszczelniona jest w znany sposób paskiem. Przy nastawianiu aparatu przeciąga się film z kasety 16 do znajdującej się po drugiej stronie osłony 12 kasety 17 i wprowadza się go do odpowiedniej szpary. Kaset 17 składa się z blaszanego pudła ze wszystkich stron zamkniętego, którego dno obniżone jest w kształcie schodu. W powstałym w ten sposób wzniesieniu przewidziany jest otwór na film. Bezpośrednio przy otworze przymocowana jest do osłony sprężyna spiralna 20, która przylega do otworu wewnętrzną stroną i tworzy w ten sposób prowadnicę do filmu, który nawija się przez powolne wsuwanie, przyczem sprężyna z powodu swej elastyczności nie stawia specjalnego oporu. Za prowadzenie dla filmu w jego każdorazowym położeniu służą ściany właściwego aparatu. Aparat według niniejszego wynalazku umożliwia mimo swej ściśniętej konstrukcji wykonywanie około 50 sztuk zdjęć bez wymiany kaset. Aby się orjentować, ile zdjęć jest jeszcze niewykonanych, przewidziany jest znany licznik, który w otworze 21 znajdującym się w osłonie aparatu wskazuje numery każdego obrazu, będąc poruszany przez mechanizm do przesuwania. W tym celu umieszczona jest dźwignia 22 dająca się przesuwac, zahaczająca o koło ząbione 23 i zatrzymywana w odpowiednim położeniu przez sprężynę 24. Druga część dźwigni odpowiednio wygięta, leży w promieniu skoku jednego z chwytaczy 13. Tuż przy końcowym położeniu, a więc po przesunięciu filmu, uderza chwytacz 13 o dźwignię 22 i przesuwa ją o tyle, że koło ząbate obróci się o jeden ząbek. Zapadka 25 na kole ząbatym zabezpiecza je w każdorazowym położeniu. Po zwolnieniu chwytacza 13, dźwignia 22 pod działaniem sprężyny 24 powraca w pierwotne położenie, co powoduje, że jej haczykowate ramię zachodzi za następny ząbek koła.

Mechanizm według niniejszego wynalazku może znaleźć zastosowanie oczywi-

ście we wszystkich wypadkach, gdzie chodzi o przesuwanie kinematograficznych filmów, a więc przy wszystkich odnośnych aparatach do wyświetlań i zdjęć.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do przesuwania filmów w aparatach kinematograficznych, znamienne tem, że składa się z mechanizmu z haczykowatemi chwytaczami, wykonanemi jako dźwignie kątowe z punktem obrotu umieszczonym na posuwającym się tam i zpowrotem wodzidle, które w wolną przestrzeń powstałą pomiędzy ścianami pociąga drugie wodzidło, na które zachodzi przegubem krótsze ramię chwytacza, tak że przy każdorazowej zmianie skoku przez bieg martwy pomiędzy obydwoma wodzidłami powstaje przesunięcie względne pomiędzy punktami przegubów, powodujące w obu końcach skoku pochylanie się chwytaczy w kierunkach przeciwnych.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że mechanizm wbudowany jest w przykrywę aparatu wykonaną w postaci osłony, posiadającej dwie podłużne szpary do przesuwania haczykowatych chwytaczy.

3. Urządzenie według zastrz. 2, znamienne tem, że uruchomienie mechanizmu następuje przez zasuwkę wykonaną z blachy stalowej, umieszczoną w wycięciu podstawy i wystającą z boku osłony.

4. Urządzenie według zastrz. 3, znamienne tem, że zasuwka na jednym końcu posiada ucho z bezpośrednio doń przymocowywanym pasem pociągowym, którego drugi koniec przyczepiony jest do ucha umieszczonego na osłonie aparatu.

5. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że wodzidła do prowadzeń przewidzianych w bokach podstawy przyciska sprężyna, której koniec posiada wycięcie, odpowiednio do szpary z umieszczonym w niej sworzniem łączącym wodzidło z zasuwką.

6. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że mechanizm poddany jest działaniu sprężyny, która po zwolnieniu zasuwki sprowadza go do pierwotnego położenia, tak, że haczyki chwytacza znajdują się wewnątrz osłaniającej przykrywy.

Jacques Singer.
Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

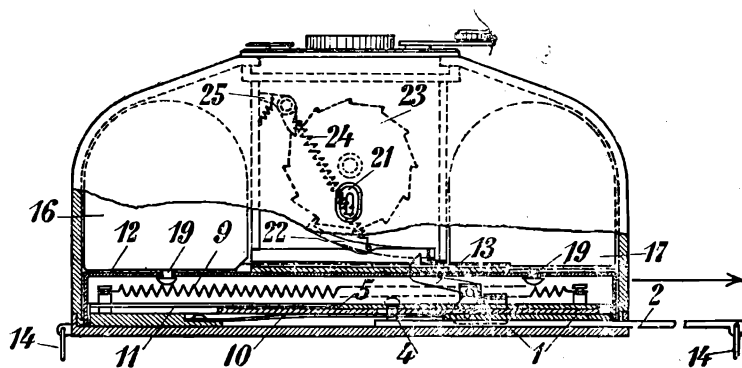

Fig. 2.

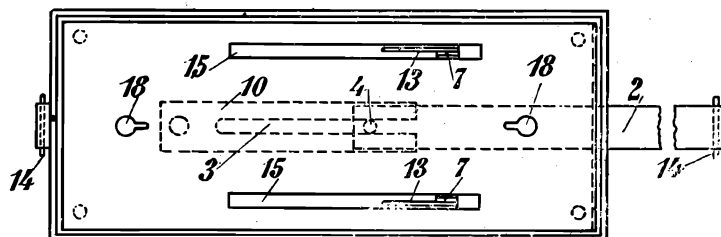

Fig. 3.

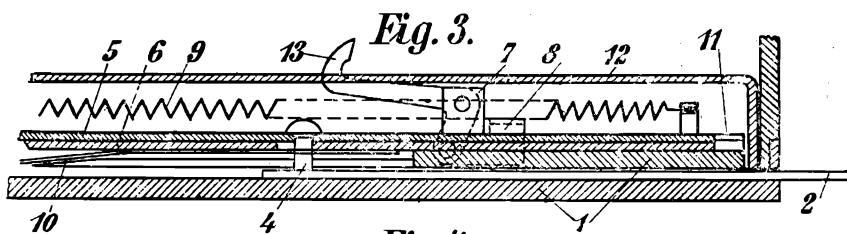

Fig. 4.

